

سرانگشتان فضل احمد رستمی، دو تار نواز محله شهید بسکابادی که تجربه حضور در جشنواره‌های مختلف موسیقی را در دوازده کار آفرینی ترک برداشته است

سیم‌مابین زخم‌ها

منطقه

سحر نیکو عقیده تف کوره آفریزی، ملال قالب زدن هر روزه آجرها، دستان پینه بسته ستایش ۸ ساله، موه‌های کبره بسته و شانه نکرده کوثر، چهره تکیده پدر... خلاصه زندگی خانواده فضل احمد رستمی رامی توان در همین چند جمله کوتاه خلاصه کرد. خانواده‌ای که در میانه آشوب زندگی می‌کنند با وجود این اما همسایه ساده‌ترین خوشی‌ها هستند. این را وقتی می‌فهمم که مهمان خانواده آن‌ها می‌شوم در حالی که یک روز سخت کار در کوره را از سر گذرانده‌اند. ستایش لیوان آب خنکی به دست پدر می‌دهد، فضل احمد عرق پیشانی اش را با عرق چین چروکیده توی جیبش پاک می‌کند، یکی از دو تارهای آویزان به دیوار را برمی‌دارد و با سرانگشتان زخمی اش زخمه بر تارهای آن می‌زند. کمی که می‌گذرد یاسین ۱۷ ساله، پسر نوجوانش هم دوتاری برمی‌دارد و کنار پدر شروع می‌کند به نواختن. نوای جادویی دوتار کم‌کم خانواده‌های دیگر را به اتاقک کوچک آن‌ها می‌کشاند. خانواده‌هایی که همگی هفت ماه اول سال را به اینجا کوچ می‌کنند؛ اینجا یعنی کنار کوره‌های آفریزی بعد از شهرک شهید باهنر. آن‌ها در اتاقک‌های کوچکی که صاحب کوره ساخته زندگی می‌کنند و صبح تا شب زن و مرد و پیر و جوان آجر می‌سازند. کار سختی که حالا تأثیرش را روی تک‌تک این چهره‌ها و بدن‌ها گذاشته است. به چهره استخوانی و آفتاب سوخته فضل احمد نگاه می‌کنم. هنوز ۵۰ سال را رد نکرده اما خط و خش روزگار زودتر از موعد روی پوست صورتش نشسته است. او یکی از ده‌ها دوتار نواز ساکن محله شهید بسکابادی در شهرک شهید باهنر است که کوله باری از هنر را سال‌ها روی شانه‌هایش به دوش می‌کشد. هنرمندی که همراه با گروه هنری «ساریکا» اجراهای زیادی را به روی صحنه برده است. از اجراء در برج میلاد تهران بگیرد تا شهر بمبئی هندوستان. اما حالا مجبور است برای درآمدن خرج زندگی صبح و شب در کوره آفریزی کار کند. فضل احمد را سعید احمد سرکوهی، سرپرست گروه «ساریکا» به ما معرفی می‌کند. فضل احمد دوتار نواز اصلی گروه است که سال‌هاست به همراه خانواده در کوره آفریزی کار می‌کند. با او به کنار کوره‌های آفریزی رفته ایم و فضل احمد رستمی را یافته ایم.

خشت‌مال
دوتار نواز
نوازی را آموزش
ندیده، به قول
خودش با دوتار
زاده شده
است

#دوتار #خشت‌مال #محله شهید بسکابادی

برای تماشای هنر دوتار نوازی
هنرمند خشت‌مال این‌کند را
اسکن کنید.

دوتار نوازی در مهد موسیقی مقامی

بهترین خاطرات یاسین را اجراهای زنده‌ای که با گروه ساریکا داشته است تشکیل می‌دهند. او هم همراه گروه در هر شهر و سالنی که فکرش را بکنید اجرا داشته اما بهترینش را اجراء در جشنواره امام رضا (ع) در تربت جام می‌داند و تعریف می‌کند: در شهرهای مختلفی اجرا داشته‌ام اما نواختن در تربت جام، مهد موسیقی خراسانی آن هم مقابل پیش کسوتان این عرصه برآیم سخت و استرس‌زا بود. با این حال به خوبی توانستم از پس آن بر بیایم و این دوتار نوازی به یکی از شیرین‌ترین خاطرات زندگی‌ام تبدیل شد.